

Overstappen naar regulier onderwijs

Armelle over haar zoon Daan

Midden in groep 2 is onze zoon Daan van een gewone basisschool naar een cluster-2 school gegaan. Dit is een speciale school voor kinderen met een TOS. Nu ik dit schrijf zit Daan in het einde van groep 7. En is hij is net weer terug in het regulier onderwijs. Mijn ervaringen deel ik hier graag met andere ouders.

Kan Daan naar regulier onderwijs?

Ieder schooljaar hadden we een gesprek over de onderwijsbehoefte van Daan. Dan kwam het grote vraagstuk ter sprake: Zit hij nog op zijn plek op deze cluster-2 school? De leerkracht van groep 6 zag Daan vooruitgaan. Hij dacht dat Daan naar een gewone basisschool zou kunnen, als hij in groep 7 nóg meer vooruit zou gaan. Vooral zijn werkhouding moest nog verbeteren.

Voor ons was dit nieuws waar we eigenlijk niet op gerekend hadden. Natuurlijk waren we blij dat het goed ging. Maar voor ons voelde het erg onzeker of Daan zich wel staande zou kunnen houden in een gewone schoolklas.

Meningen kunnen verschillen

We kregen inderdaad te horen dat Daan kon overstappen. Ik zag hier tegenop, maar ik zag het ook als een mooie kans voor Daan. Mijn man was het eerst niet eens met de beslissing. Waarom zou je een kwetsbaar kind naar een klas sturen waarin iedereen elkaar al goed kent? En dat ook nog vlak voor het einde van de lagere school. Er werd uitgelegd dat Daan op een reguliere school meer kon gaan groeien. En dat het voor zijn leerbehoefte beter zou zijn.

Ik kon me daar wel in vinden. Daan vond school erg saai. Het leertempo op een cluster-2 school ligt lager. En school kan daardoor ook saaier zijn.

Ambulant dienstverlener

We hadden over de overstap een aantal vragen, zoals: Kunnen we een proefperiode afspreken? Kan hij terug naar zijn cluster-2 school als het niet goed gaat? Krijgt hij nog ambulante begeleiding voor zijn TOS op de reguliere school? Op alle vragen was het antwoord 'Nee'. Een kind mag alleen overstappen naar een reguliere school als er genoeg vertrouwen is dat het kind het aankan.

De cluster-2 school zet wel een ambulant dienstverlener in om de overstap te begeleiden. Zij heeft contact met ons ouders en met de intern begeleider van de nieuwe school. En zij beantwoordt vragen van de nieuwe leerkracht. Zij kan ook beoordelen of er toch ambulante begeleiding nodig is.

Op zoek naar een nieuwe school

Wij kregen de opdracht om op zoek te gaan naar een nieuwe school. In totaal hebben we bij vier scholen een gesprek gehad.

***“Natuurlijk waren we blij dat het goed ging.
Maar voor ons voelde het erg onzeker of Daan zich
wel staande zou kunnen houden in een gewone schoolklas.”***

De eerste selectie hebben we zonder Daan gemaakt. Toen we nog tussen twee scholen twijfelden hebben we Daan meegenomen. Zodat hij zelf kon kiezen.

Mijn man en ik maakten ons vooral druk om het sociaal-emotionele leven van Daan. Hoe en wanneer moeten we Daan dit nieuws gaan vertellen? Hoe gaat hij reageren? Hoe gaan we hem betrekken bij de schoolkeuze? Kan hij goed contact krijgen met de klasgenoten in de nieuwe klas? Kan hij tegen alle prikkels en drukte? Zou hij het leertempo aankunnen? En onze grootste angst was dat hij gepest zou gaan worden.

Boos op de leraren

We hebben Daan het nieuws verteld toen duidelijk werd dat hij na de meivakantie zou overstappen. Daans eerste reactie was dat hij het niet wilde. En dat hij het ook niet kon: ‘Hij had toch nog een TOS?!’ Tot de dag voor de overstap dacht Daan dat hij niet hoefde als hij niet wilde.

Daan was boos op de leraren want ‘die wilden hem niet meer’. Ik legde hem uit dat de leraren hem juist wilden helpen. Ik heb ook uitgelegd dat hij eigenlijk te goed was geworden voor een cluster-2 school. Dat geloofde hij ook wel maar toch... Hij was angstig en boos.

Een grote overgang

Na een paar wendagen kwam de eerste echte schooldag. Daan was ontzettend gespannen en wilde eigenlijk niet.

Maar op de eerste dag was er al gelijk een leuke jongen naar Daan toegekomen. Die had gevraagd: ‘Wil je met mij over het schoolplein lopen?’. En sindsdien trekt hij met die jongen op. De eerste woensdagmiddag hadden ze gelijk afgesproken om te spelen. Mijn moederhart kon zich gaan ontspannen. Op sociaal gebied ging het goed!

Al na een week begonnen de CITO toetsen. Daarnaast kreeg hij twee keer per week huiswerk mee. Er was een fietsexamen, een uitje naar het zwembad, een schoolreisje en ‘Kids in concert’. Kortom, heel veel nieuwe dingen. Voor de meeste uitjes moesten de kinderen zelf op fiets. En vooral dat fietsen gaf veel spanning. Daan was het helemaal niet gewend om naar school te fietsen want hij ging altijd met de taxi.

Het schoolreisje naar Duinrell was ook geen succes. De drukte in de bus en spanning voor het onbekende maakte Daan misselijk. Zijn juf belde in de middag of ik hem kon ophalen want terug in de bus ging niet. En dat heb ik natuurlijk gedaan. Ik zeg het eerlijk. Ik heb hem al twee keer ziek gemeld voor een uitje. Gewoon omdat het soms teveel voor hem is.

Trots

Ik ben super trots op Daan dat het sociaal goed gaat. Dat hij aan alle toetsen heeft meegedaan en goed meedoet in de klas. Soms is al het nieuwe hem even teveel. Dan geef ik hem rust door hem een dagje thuis te houden. Zijn vrienden van zijn oude school mist hij nog wel.